

HOF VAN DISCIPLINE

Beslissing in de zaak onder nummer van: 190241

BESLISSING

Van 10 februari 2020

in de zaak 190241

naar aanleiding van het hoger beroep van:

klager

tegen:

verweerder

1 DE PROCEDURE BIJ DE RAAD

Het hof verwijst naar de beslissing van de voorzitter van de Raad van Discipline in het ressort Den Haag (verder: de raad) van 17 oktober 2018, gewezen onder nummer 18-468/DH/DH, en naar de beslissing van de raad van 12 augustus 2019, gewezen onder hetzelfde nummer. In de beslissing van de voorzitter van de raad is de klacht van klager niet-ontvankelijk verklaard wegens overschrijding van de driejaarstermijn als bedoeld in artikel 46g lid 1 sub a Advocatenwet. De raad heeft klager niet-ontvankelijk verklaard in zijn verzet tegen de voorzittersbeslissing, wegens overschrijding van de dertigdagentermijn als bedoeld in artikel 46h, eerste lid, jo. artikel 46j, vierde lid van de Advocatenwet. De verzetsbeslissing van de raad is op tuchtrecht.nl gepubliceerd als ECLI:NL:TADRSGR:2019:178. De voorzittersbeslissing is op tuchtrecht.nl gepubliceerd als ECLI:NL:TADRSGR:2018:232.

2 DE PROCEDURE BIJ HET HOF

2.1 Het beroepschrift met bijlagen van klager is door de griffie van het hof ontvangen op 1 september 2019.

2.2 Verweerder is bij brief van 26 september 2019 in de gelegenheid gesteld te reageren op het beroepschrift van klager. Bij brief van 10 oktober 2019 heeft verweerder hierop geantwoord dat hij geen aanvulling heeft op zijn eerdere standpunten en dat hij deze als herhaald en ingelast wenst te beschouwen.

2.3 Klager heeft nadere stukken ingediend per brieven van 16 december 2019, 19 december 2019 en 14 januari 2020.

2.4 Het hof heeft de zaak in raadkamer behandeld.

3 DE BEOORDELING

3.1 Artikel 46h lid 7 van de Advocatenwet bepaalt dat geen rechtsmiddel openstaat tegen een beslissing van de Raad van Discipline tot niet-ontvankelijkverklaring of ongegrondverklaring van het verzet tegen een beslissing van de voorzitter van die raad, die inhoudt dat de klacht kennelijk niet-ontvankelijk, kennelijk ongegrond dan wel van onvoldoende gewicht is afgewezen. Deze onmogelijkheid in hoger beroep te komen, wordt het appelverbod genoemd.

3.2 Deze bepaling lijdt slechts uitzondering indien moet worden geoordeeld dat geen sprake is geweest van een eerlijk proces, doordat bij de behandeling van het verzet een fundamenteel rechtsbeginsel is geschonden. Dan kan het appelverbod worden doorbroken.

